

vd

Voor jou

Dat je zoveel van me kan
houden,
het toppunt van liefde en geluk,
onwaarachtig,
meer dan prachtig,
heerlijk voor eeuwig,
met jou

Het driemanschap Maarten Vonk, Jan-Willem Doornenbal en Jan van Westerlaak verzorgde deze bundel en heeft al jarenlang en meer dan ruime ervaring in de kunsten.

Maarten Vonk en Jan van Westerlaak deden samen de regie-opleiding aan de Hogeschool voor de Kunsten van Amsterdam. Ze zaten samen in dezelfde selectiegroep en studeerden in hetzelfde jaar af. Jan-Willem Doornenbal deed de Rietveldacademie in de richting 'grafische vormgeving'.

Ze waren alle drie ook actief in de 'Kunstgroep Lage Landen,' waarvan een aantal leden indertijd ook het tijdschrift 'Millennium' uitbracht.

Vervolgens waren ze en zijn ze nog steeds alle drie actief in het uiterst onregelmatig verschijnende tijdschrift 'Quelle Horreur'. Quelle Horreur bracht inmiddels zo'n 20 uiterst verschillende projecten uit waaronder o.a. een website: www.mededeler.nl/gh, geluidsband, tijdschrift afleveringen, theatervoorstelling, agenda en CDROM. Een ander redactielid is bijv. de onvolprezen Inge Bömer, verder hebben we nog wat slapende redactiemensen die we hier maar niet wakker maken.

Maarten Vonk is verder erg actief als regisseur, hij acteert en schrijft (toneel) teksten.

Jan-Willem Doornenbal doet de grafische vormgeving van allerlei soortige projecten, boeken en tijdschriften en doet ook de vormgeving en inrichting van websites, waaronder www.mededeler.nl.

Jan van Westerlaak is actief als regisseur, dramaturg, acteur en schrijft toneelteksten. Daarnaast is hij ook sociaal-psycholoog en werkt hij zowel in het bedrijfsleven als voor de non-profit als trainer.

Naast het bezoeken van de verschillende websites kunt u uiteraard ons ook mailen via het mailadres: quellehorreur@mededeler.nl

Wij wensen u het allerbeste, alle geluk en voorspoed!

*Gedichten en teksten: Jan van Westerlaak
Concept omslag: Maarten Vonk
Fotografie en vormgeving: Jan-Willem Doornenbal*

Verschijsing te Woudsend

Nu weet ik wie u was,
jonge vrouw te Woudsend,
in juli 1974 op een mooie zomerdag
lopend met haar 4 jarig broertje
aan haar hand
in spijkerbroek over de Midstrjitte
richting Nije Buorren.
U was het moeder Maria,
gij grote genade,
eeuwige beschermster.
U beloofde me daar,
tot me te komen in tijden
van grote eenzaamheid,
ik had dat niet door,
ik dacht er niet over na,
maar nu,
dertig jaar later,
zie ik u daar weer lopen,
en begrijp ik nu pas wat u toen bedoelde.
Ik zal immer doorstrijden
nimmer versagen,
kom daar anno nu nog maar eens om,
in de tijden van veel geld en altijd pompedompedom.
Het schitterende Friese dorp
Woudseind (Wäldsein),
terecht uitgekozen voor uw verschijning,
zo licht en zo vanzelfsprekend
dat ik niet aarzel om te zeggen,
nader tot u, Maria,
nader tot u voor eeuwig & altijd.

Inhoudsopgave

Deel 1: Religieuze gedichten

Verschijsing te Woudsend	3
Al sprak ik met de tong der Engelen	5
Godin(nen)	6
Liefde	7
Daughter of a preacherman	8
Maria	9

Deel 2: Voor M.

Herinnering	10
Blijven slapen	11
Die dingen zeg je niet	12
Doe normaal	13
Weemoed	14
Vijfde gedicht / moralist	15
Niet doen	16
Lust for life	17

Deel 3: Lao Tse en de hele Rataplan

Taoïsme	18
Om je te troosten	19
Ik noem je liefde	20
Troost / Stone	21
De jaren negentig	22
Tijd / En dan nog wat	23
Voici (waardig)	24
Doelloos	25

Deel 4: Steden, natuur, Tao

Boedapest	26
Barcelona (2)	27
Berlijn	28
De tijd / Hongkong	29
Natuur	30
Tao	31

De
doorgestreepte gedichten
staan niet in deze on-line-versie, maar
natuurlijk wel in de papieren editie.
In het colofon staat bestel-
informatie.

Al sprak ik met de tong der Engelen

Al sprak ik met de tong der Engelen
maar ik had de liefde niet
ik was
nou ja, ik weet nu wat ik ben,
lang niet gek
ik schijn de liefde wel te hebben
vertelde me eens een wat oudere vrouw
alle dank daarvoor. (Geweldig, die vrouw!)
Nu aan U de vraag:
waarom verstaan veel mensen
de liefde niet?
Willen ze het niet verstaan?
Tegen een gewetensvolle Boeddhist
zei een Pandit ooit:
'zou Jezus ooit op aarde terugkeren
men zou hem niet herkennen,
teveel haast
om ergens op tijd te komen en geld
te verdienen daarbij wat we
dan 's zondags weer in kleinstmunt
bij de collecte voor het goede doel geven'.
Jezus zou wie weet ook
deze wereld misschien niet meer begrijpen
heeft God al die prachtige natuur geschapen
is het enige wat mensen doen
in vreemde steden elkaar het leven onmogelijk maken
en God er de schuld van geven
dat ze er zelf een puinhoop van maken.
Terwijl God ze alleen de onvoorwaardelijke vrijheid gaf
alles van hun leven te maken
wat ze maar wilden en ook nog het goede
voorbeeld op aarde liet komen en er
een boek met regie aanwijzingen bijvoegde.
Goed werk God, zou ik U willen zeggen,
al die schreeuwleijkerds tegen U zijn niet anders dan
luie en ondankbare honden
die eigenlijk zouden willen dat U ze elk moment
slaat dan wel streelt,
en ze geen moment alleen laat,
terwijl ze zelf eigenlijk bij voorkeur niets doen,
wat lamlendig hun bestaan vullen,
in plaats van dat ze begrijpen wat U gedaan heeft:
U heeft ze zelfstandigheid en vrijheid gegeven en vooral dan ook: liefde.

Niet doen

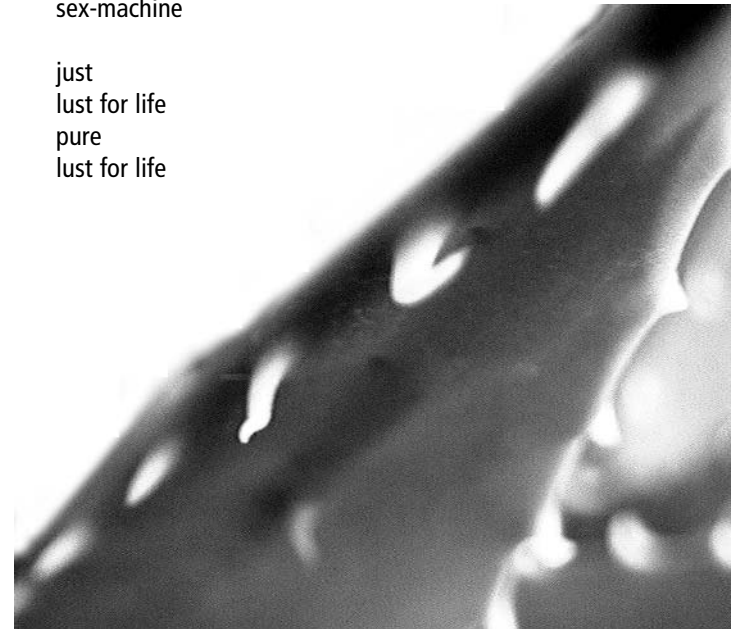
Het vervolg op die zoen,
dat gedicht dat zou worden vervolgd.
Weet u nog.
Eindelijk
'niet doen'
zei ze vaker tegen mij
en met haar ondertoon nodigde ze mij uit
om juist wel door te gaan
leuke vrouwenlist
je moet ze wel door krijgen,
die vrouwelijke paradoxen,
zoals in het prachtige lied 'fire'
schitterend door F. verwoordt,
maar iets heel anders nu,
die ondertoon, die paradox,
dat is de muziek van het leven,
ik zoende ooit een dichteres,
ik streelde ooit een zangeres,
ik vree uitbundig met concertpianiste,
maar ik ben nu met een muzikante,
die de ondertoon gewoon
heerlijk oprecht en eerlijk verwoord,
niets geen vreemde tegenstellingen meer,
geen ingewikkelde paradoxen,
gewoon (h)eerlijk samen
lekker eenvoudig,
meesterlijk simpel,
zo nu en dan toch ook een gedicht schrijven,
wellicht minder Kunst, maar kunst, wie weet,
maar ehh, ik leef inmiddels wel,
gewoon grandioos vanzelfsprekend,
zoals 90 % van de mensheid graag zou willen:
domweg gelukkig met haar
(niet ver van de Dapperstraat).

Lust for life (voor M.)

without
liquor and
drugs or
a
sex-machine

just
lust for life
pure
lust for life

Wat er wellicht ook moet zijn

Wat er ook moet zijn
in een gedichtbundel
zijn gedichten over rauwe, tedere,
vulgaire, dampende overlevens gele
hele sex
insiglic's worden uitgetrokken,
Bewegingen worden langzaam aan
Kuchiger, het stoen, de lichaamsgepen etc.)
Baanover wellicht, miset
O mijn volgende banaet
O mijn misen ook niet, Leest u dan
Bij: Het Hengle in de Bijld
of Ovidius' liefdesgedichten 'Amores', of gewoon heel plat
wat anders, ach er is zo omzettend veel op dit gebied.)

Voici (waardig)

Meisje in
rolstoel
op een terras
bij een Amsterdamse coffeeshop
keurig rechtop lichaam
prachtig gebouwd
heldere ogen
een beetje
trieste standaarduitdrukking
op haar gezicht
Française
staketsels van benen
(naargeestig)
niet jaloers,
geaccepteerd,
Mona Lisa glimlach.
Vlak achter haar staan te praten
twee blozende
gezonde blonde
Hollandse meisjes
in minijurken.

Doelloos

Het vloog steeds met me mee
het onzegbare ik
wat ik trachtte uit te drukken
en nu ik het kan
heeft het geen zin meer
het zegt me:
"ijdelheid, het is zoals
geschreven staat"
een afdruk willen achterlaten
heeft zinloos tijdverspillen
tot gevolg ook voor U
grote dichteres
zegt de stem in me.
Klaar
tje was een meisje
wat ooit zichzelf doodde.

Natuur

Dan nu voor alles,
voor al die rommelige steden,
waar ik zo stoer over lijk te dichten,
kijk: daar ben ik ook geweest,
waar mensen zich als door mierenhopen heen bewegen,
is er de natuur,
niet duur,
uitstekend georganiseerd,
en je bent er zo,
even die steden uitlopen,
en voila,
je hoeft er niets te kopen,
je komt vanzelf alles tegen,
bomen en vogels om maar wat te noemen,
meren en beken en paden,
de ongekende briljantie van God den Heer,
die zette even daar wat neer,
ongelofelijk, superlatieven ontbreken,
(mocht u niet in God geloven,
dan kunt U ook aan Allah, Vishnu of Boeddha
of de grote geest of de oerknal denken,
of wat dan ook).

Dus al dat gezeur van me over die fantastische steden,
neemt u dat a.u.b. met een korreltje zout,
of liever met nog meer korreltjes,
dan heb ik het nog niet eens over,
met het blote oog des avonds
kijken naar de sterrenhemels,
ongekende klasse, wat je daar dan allemaal
ziet, gratis voorstelling, verzorgd door de almacht,
met vallende sterren en de hele rataplan,
daar kan toch geen stad of kunst tegenop,
laten we wel wezen,
kortom klim op uw dak,
kijk naar boven op een mooie heldere nacht
en zie wat daar wacht:
puur natuur (en nogmaals: absoluut niet duur)

Geweldige God!

Tao

Niet dit
niet dat,
een gedicht op de achterflap,
is Tao?

Ook dit ook dat,
beiden tegelijk

is ook

Tao?

Waarom denken mensen

(ik ook)

te vaak

of..of

in plaats van

en..en?

Op de ruines groeien de planten
en bloemen en zingen de vogels.

Wees als het water,

water is de vijand van niemand,

zelfs en vooral niet van zichzelf,

en vriend van iedereen

dat eindigt met Tao.

